

ИЧБ НАРСКАТА СЕКЦИЯ.

В тази секция именно започна своя партийен стаж и Христо Смирненски. Партийната средца, в която ^{той} се движеше там, изигра неосъзнато голяма роля в неговото оформяване. Тази секция беше една от най-действителните. Тя се намирал в сърцето на столичните не-пролетарски маси - Юлбунар и Коньовица - и беше едно от големите угрози, които създаваха грижи на буржоазията.

Освен Вълчо Иванов, който проявяваше активна дейност, като секретар на секцията, също се проявяваше активно и беше любимец на младежите още тогава другарят Вълко Червенков. Със своя младежки жар, смелост и страстен партийен ентузиазъм, той оказваше голямо влияние на младежката среда. Под това негово влияние попадна и Христо Смирненски, чийто стихотворения другарят Вълко Червенков декламираше много често.

В актива на тази секция седвижеха такива другари като: Тодор Димитров, Димитър Константинов, Атанас Стратиев, Вико Бакалов и др.

Така в тази бурна епоха, в еред тази здрава партийна среда да от стари и млади революционери, растеше и развиваше своя талант Христо Смирненски. Като партизнец, той имаше от кого да се учи, защото имаше прекрасни примери пред себе си.

Там, където се намира училището "Вълчо Иванов", на пресечката на улица "Ибър" и "Клементина"/"П. Петков и бул. Стамболийски"/беше една от изборните секции на нашия квартал. Нами другари пенят и раздават бюлетини, водят усилен агитация. Но към 8-9 часа сутринта една група от дружини се втурва със силни в ръце

и, развирена, започва да къса нашите бюлетини и афиши. Те са дръзки, груби, търсят и най-малкото предизвикателство, за да започнат със своите побойи. Техните агитатори не позволяват на никого от най-малко агитатори да се приближи до някоя от изборните лите. Нашите агитатори са малко, нападателята - цяла една голяма бойна група, която е дошла с очевидно намерение да прилагат изборните методи на Радославовото сондажиство или да опорочи изборите, тъй като е предварително ~~убеден~~ уверена в своя неуспех в тази секция. Да се подадат на провокация, това би означавало да изпълнят желанието на правителствената полиция, която също с такъв въ цел беше дошла, да насунат - също не бива. Положението става тежко.

Точно в това време се заеда една внушителна комунистическа група, начело на която с бодри крачки и спокойно върви другарят Вълко Червенков. Близо до него са Петър Стоянов, Димитър Константинов и други. Групата върви в стройни, стегнати редици. Тя се съзвеза, а стъпва бодро и твърдо.